

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2012. szeptember 9.
Évközi 23. vasárnap

Csupa jót tett

A mai evangéliumban hallott részlet abban a sorozatban található, amelyben Szent Márk arról számol be, hogy tanító körútja során Jézus milyen cselekedeteket hajtott végre a pogányok területén.

Először egy pogány asszonynak a leányát gyógyítja meg (Mk 7,24-30), majd egy süketnémát (Mk 7,31-37). A gyógyításokat a második kenyérszaporítás követi (Mk 8,1-9). Mindhárom jelenet tehát a pogányok földjén zajlik, amelyből könnyen levonhatjuk mai elmékedésünk tanulságát, tudniillik azt, hogy Jézus küldetése nem korlátozódik egyetlen kiválasztott népre, hanem minden emberhez, az egész emberiséghez szól. Jézus Krisztus mindenkit arra hív, hogy részese legyen Isten Országának, s ebből az Országból senki sincs kizárva származása vagy nyelve miatt. Még a legnagyobb bűnösök is meghívást kapnak, hogy megtérjenek és elfogadják Isten megbocsátó irgalmát. Jézus senkit sem zár ki az üdvösségből, azaz mindenki üdvözülhet, hacsak valaki önmagát nem zárja ki. Az üdvösségre szóló meghívás nekünk is szól. De vajon meghalljuk-e és válaszolunk-e rá?

A csodák láttán az emberek ezt mondják: „Csupa jót tett:

a süketeket hallókká teszi, a némákat pedig beszélőkké!” (Mk 7,37). Ezen emberi vélemény mellett azt is látnunk kell, hogy a csoda nem csupán egy jótett és nem csak Isten jóságának a jele, hanem egyúttal a gonosz felett aratott győzelem jele és cselekedete. Jézusnak ugyanis hatalma van megszüntetni a testi bajokat, és hatalma van ahhoz is, hogy legyőzze a gonoszt, aki betegségben tartja lelkünket.

Nyílj meg!

Nekünk talán nincs problémánk a hallásunkkal és a beszédünkkel, de ez nem jelenti azt, hogy a lelki sükettség és a lelki némaság veszélye ne fenyegetne minket.

Lelki értelemben süketnek azt nevezhetjük, aki nem hallja meg Isten szavát, s néma az, aki nem vallja meg szájával és életével a hitét. Legyen mindig nyitott a mi fülünk Isten üzenetére és valljuk meg mindig bátran szavainkkal és tetteinkkel egyaránt hitünket!

A testi és lelki gyógyulás mellett még egy dologra érdemes odafigyelnünk az evangélium kapcsán. Jézus megtiltja az embereknek, hogy beszéljenek a csodáról, amit persze nem tartanak meg. E parancs nem csupán szerénységet fejez

ki, hanem azt jelzi, hogy Jézus nem egy különleges képességekkel rendelkező gyógyító, hanem tanító és Tegváltó is. A csodák megerősítik tanítását és hitelesítik annak igazságát. Jézus azért jött el a világba, hogy Isten Országának az örömhírét hirdesse. Ő a Megváltó, aki tudatosan soha nem tesz csodát a maga érdekében, nem hárítja el magától a szenvedést és a halált, hanem üdvösségünk érdekében vállalja azt.

„Effata, azaz: Nyílj meg!” – mondja Jézus a süketnéma embernek. „Nyissátok meg a szíveteket Krisztusnak!” – mondta több alkalommal is Boldog II. János Pál pápa. Jézus ma nekünk mondja, hogy nyissuk meg előtte szívünket! Nyissuk meg lelkünket és fogadjuk el őt Üdvözítőnknek és Megváltónknak! Nyissuk meg szánkat hitünk megvallására!

Érints meg!

Életem Ura, Jézus Krisztus!

Te teljes odaadással figyelsz a betegekre, mindazokra, akik testi vagy lelki bajban szenvednek. A szeretet és az irgalom nyelvén szólsz hozzájuk. Megérinted őket, hogy meggyógyuljanak. Kezed gyógyítja a beteg testrészeket, irgalmad gyógyítja a bűnös lelket. A te gyógyító érintésedet várja a testem. A te irgalmas érintésedet várja a lelkem. A te szeretetteljes érintésedet várja a szívem. Megnyitom előtted szívemet: érints meg engem irgalmaddal!

Segíts engem, hogy az evangéliumhoz méltóan éljek!

Évközi 23. vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek, a Szent Kereszt felmagasztalása	Szombat, a fájdalmas Szűzanya	Évközi 24. vasárnap
Iz 35,4-7a Jak 2,1-5 Mk 7,30-37	1Kor 5,1-8 Lk 6,6-11	1Kor 6,1-11 Lk 6,12-19	1Kor 7,25-31 Lk 6,20-26	1Kor 8,1b-7.11-13 Lk 6,27-38	Fil 2,6-11 Jn 3,13-17	Zsid 5,7-8 Jn 19,25-27	Iz 50,5-9a Jak 2,14-18 Mk 8,27-35